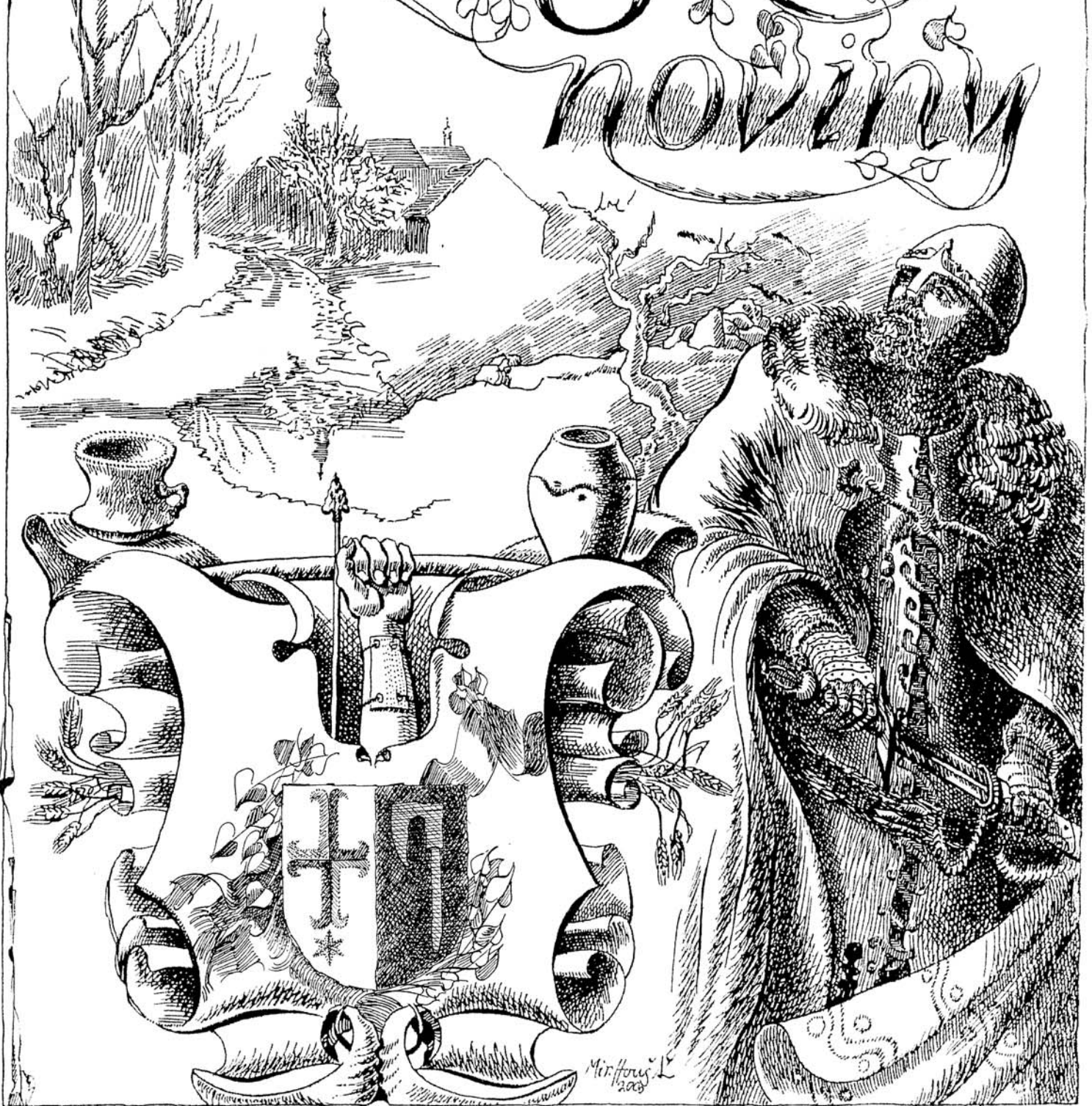

1
Ruska
brevna
2016

Travke noviny

Mirhor
2008

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ NAJDETE:

SLOVO STAROSTY	2
VÝLET NA TOČNÍK	2
INFORMACE OÚ	4
JARNÍ ÚKLID	4
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA	5
KONTROLNÍ VÝBOR	5
KULTURNÍ KOMISE	5
NEVIDITELNÝ NEPŘÍTEL	5
STATISTIKA K 31. 12. 2015	6
ŽIJÍ MEZI NÁMI	6
Z ČINNOSTI OBECNÍ POLICIE	7
CO NOVÉHO VE ŠKOLCE	8
ZPRÁVY ZE ZŠ	8
MLADÍ FOTBALISTÉ	9
FOTBALOVÉ JARO	9
RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA	10
KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZA MINULÝM ROKEM	10
KARNEVAL	11
ČTVRTEČNÍ POSEZENÍ	12
Z OBECNÍCH KRONIK	13
POLE TURSKE	14
CESTA NA BUDEČ	15
SVÁTKY JARA	15
RECEPTY, INZERCE	16

Turské noviny ■ Vydává obec Tursko ■ Vedoucí redakční rady: Jana Martínková ■ Za obsahovou správnost zodpovídají autoři příspěvků ■ Gramatická korektura: pí. Jana Martínková ■ Uzávěrka tohoto čísla: 1. 3. 2016
Uzávěrka příštího čísla: 1. 6. 2016 včetně ■ Náklad 370 ks
E-mail: starosta@tursko.cz, sekretarka@tursko.cz, dotazy@tursko.cz ■ Telefon: 315786023, Fax: 315786023
Adresa: obec Tursko, 252 65 Tursko, www.tursko.cz

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři Turských novin, mírná zima nám snad na sklonku své vlády nepřipraví žádné nepříjemné překvapení, a tak první jarní sluneční paprsky nás přímo vybízejí k tomu, abychom začali plnit úkoly, které jsme si pro letošní rok naplánovali.

Hlavním úkolem, který před námi stojí, je rozšíření kapacity žáků základní školy Tursko. Plánovanou půdní vestavbou, by se budova ZŠ Tursko měla rozšířit o další dvě třídy. V současné době máme zpracovanou projektovou dokumentaci a čekáme na vydání stavebního povolení. Půdní prostory se vyklízejí a provádí se statické zajištění, aby mohly být 1. července zahájeny stavební práce s předpokladem ukončení koncem srpna letošního roku. V prosinci loňského roku jsme podali na tuto akci žádost o dotaci z fondu ministerstva školství.

Pokračovat bychom měli také v opravě chodníků v lokalitě „Na Parcelách“. Také zde jsme podali žádost o dotaci z rozpočtu Středočeského kraje.

Nebudu zde dále rozepisovat škálu dalších činností, kterou jsme schválili na prosincovém zasedání zastupitelstva, a s kterou se můžete seznámit na našich webových stránkách.

Stále probíhají jednání ohledně přeložky komunikace č. 240/II, ale k realitě se posunují zatím pouze malými krůčky.

Snad zajímavá informace pro některé z Vás je, že v současné době jednáme se spol. ROPID a Krajským úřadem o prodloužení některých vybraných autobusových spojů l. 316 do Kralup nad Vltavou s předpokládaným zahájením září 2016.

Na závěr bych Vás chtěl pozvat na několik kulturních akcí, které v příštích měsících plánujeme. O jejich programu se dočtete v článku „Připravujeme“.

Přeji Vám hezké prožití jarních měsíců.

Václav Vlk – starosta

VÝLET NA TOČNÍK

Slunce svítí ještě pod ostrým úhlem. Každé jeho proniknutí mračnými závěsy zdůrazní tvary věcí. Aby jeho zářící šípy nezraňovaly sítnici, je jejich ostrost namnoze rozpouštěna v neuchopitelné substanci atmosféry.

Jeviště divadla zázraků je připraveno. Člověk se musí zaměřit kromě celku také na detaily, zjistit třeba, že vržený stín rozsochatého stromu, promítnutý na omítku ještě dotýkanou barokem, je fascinujícím dílem božského tvůrce, který dokáže zmnožit svá stvoření roztodivnými fatamorganami rozlitými třeba v zrcadlech vodních hladin.

V takovém naladění vinoucí se silničky připomínají masivní stříbrné žíly, které Matka Země nedokázala udržet ve svém lůně a ony se jí pak rozběhly rozpustile krajinou, aby nás mohly lákat i vést kam se jim zachce.

Staneme najednou mezi dvěma hrady, opouští nás zničehonic jistota času, toneme naplno v kouzelné atmosféře před hospodou U krále Václava.

Naše existenciální pocity jsou už tím jediným, čím se můžeme nyní řídit. Zelená a bílá obtéká tvar pozdně klasicistní budovy, svým kontrastem zdůrazňuje její pečlivé stavební provedení.

Za malachitovými dvoukřídlými dveřmi je prostor, jenž je a má býti křižovatkou směru k výčepu, zdroji různých piv a směru do tanečního sálu střeženému proskleným vstupem. Na velkých parketách v sestavě právě vržených kostek, připraveny stále k dispozici, nastavují své hladké plochy elegantní stolky s šuplíčky na výhru a s nikami pro paklíčky karet. Celé zátiší okružuje výrazný zelený sokl s ornamentem, který tvoří základ vysokých stěn, jež pak dávají lokálu charakter vznešenosti.

Také noviny visí jak se patří na rákosových držácích, aby se daly pohodlně otvírat. Visí nejen noviny, ale i obrázky v dubových, tenkých, v rozích přečnávavě křížených lištách obtížených ornamenty z dubových listů.

Jak archa je zde rozprostřena tabulatura pokryta akurátně vystínovanými písmeny.

Zajímá vás, co písmena říkají? Co jiného než domácí tlačěnka, škvarkové sádlo, topinky s pivním sýrem, bramborák, matesy, utopenci, feferonkový salát, okurčičky, cibulky, tataráček - myslím, že to stačí.

Pan vrchní v elegantní bordó vestě se usmívá skoro plaše, spíš očima než ústy, tvoře tak v oblém tvaru svého obličeje asambláž pod názvem „spokojenost“. Podívám se na hodiny, je 18.50, to však přece není pravda, to není chronometr hodin, ale orloj ukazující roky, nyní je léta Páně 1850 a restaurace U krále Václava IV. právě zahajuje provoz.

akad. mal. Miroslav Houšť

INFORMACE OÚ

- Občané, kteří dosud nezaplatili poplatky za psa, popelnice, stočné a hroby, nechť tak učiní v úřední dny v kanceláři obecního úřadu nejpozději do konce března 2016.
- Obecní knihovna je otevřena pro veřejnost **každou středu od 16. 00 hodin do 18.00 hodin.**
- Také v letošním roce bude probíhat každou první středu v měsíci, ve 12.00 hodin po dobu dvou minut zkouška sirény.
- Zaslání důležitých informací prostřednictvím prostřednictvím SMS Infokanálu obce Tursko se osvědčilo. Občané, kteří se dosud nezaregistrovali, mají stále možnost se přihlásit. Bližší informace obdržíte na telefonu 315 786 023.
- Od 4. ledna 2016 byla zahájena výměna povolení výjimky pro obousměrný průjezd místní obslužnou komunikací v lokalitě V Zátíší.

ZÁSTUPCI KRAJE A DOTČENÝCH OBCÍ PROJEDNALI ČTVRTOU VARIANTU NAPOJENÍ NA D7

Již čtvrtou variantu napojení plánované propojky dálnic D7 a D8 na dálnici D7 projednali zástupci Středočeského kraje v čele s hejtmánem Milošem Peterou (ČSSD) se zástupci dotčených obcí a některými majiteli pozemků.

„Věřím, že se nám konečně podařilo najít přijatelné řešení, které bude pro okolní obce představovat co nejmenší možnou zátěž. Ze strany obce Středokluky již nebyly zásadnější připomínky, stejně tak i od vlastníků dvou firem, mezi jejichž budovami trasa napojení povede,“ uvedl po jednání hejtmán Miloš Petera.

Trasa napojení vede v dostatečné vzdálenosti od obce Středokluky a počítá i s možným rozšířením dálnice D7 na tříproudovou. Zároveň je navržena tak, aby došlo k co nejmenšímu záboru orné půdy.

Na jednání zazněly připomínky ohledně technického řešení stavby jako např. hlukové zátěže. Zástupci Odboru dopravy KÚSK přítomné ujistili, že tato problematika bude předmětem dalších studií a posuzování. „Nyní od nás obce obdrží projektový návrh napojení, aby ho mohly zanést do svých územních plánů,“ doplnil hejtmán Petera.

Projekt spojky mezi dálnicemi D7 a D8 za 4,5 miliardy, který má významně ulehčit život obyvatelům měst a obcí na trase stávající velmi frekventované silnice II. třídy č. 240 a dalších silnic II. a III. tříd v severozápadní části Středočeského kraje, tak je opět o krůček blíže k úspěšné realizaci. V této chvíli prochází meziresortním připomínkovým řízením a vláda by jej měla schválit do konce března.

JARNÍ ÚKLID

LIKVIDACE ŽELEZNÉHO ODPADU A BIOODPADU ROSTLINNÉHO PŮVODU.

Vážení spoluobčané, v souvislosti s ustanovením zákona o odpadech schválilo obecní zastupitelstvo na veřejném zasedání dne 23. 3. 2015 usnesením č. 11/1/15 **likvidaci železného odpadu a bioodpadu rostlinného původu v obci takto:**

Ukládání bioodpadu a železa je umožněno **zdarma** v období **duben – listopad daného roku** do kontejnerů v prostorách čistíren odpadních vod, a to **každé pondělí** v době od **16.00 do 18.00 hodin.**

Pro **železný odpad menších rozměrů** je přistaven kontejner **před obchodem p. Brejchy.**

I nadále lze za úplaty **1 080,- Kč za sezónu** na obecním úřadě objednat již dříve osvědčený **14 denní** svoz bioodpadu v hnědých nádobách (**objem 240 l**), a to ve stejném časovém rozmezí od dubna do konce listopadu, **a to každý sudý pátek, první svoz 8. 4. 2016.**

V návaznosti na kroky, které obec učinila, upozorňujeme, že bioodpad **nelze ukládat jinam**, než na **místa v letáku stanovená.**

Dále upozorňujeme, že dle zákona o odpadech je každý občan povinen mít nádobu na směsný komunální odpad. V případě, že tomu tak není, dopouští se porušení zákona, ze kterého následně vyplývají vysoké sankce.

Domníváme se, že obec volbou četnosti svozu komunálního odpadu a svozu velkoobjemového odpadu dává řadu možností jeho ukládání za poměrně malé finanční prostředky a zajistí čistou obec za co nejmenší náklady nás všech.

Svoz nebezpečných odpadů proběhne **26. 3. 2016, od 7:45 hodin do 9:15 hodin**

u dětského hřiště (kontejnerů na separaci) **7:45 – 8:15 hodin**
před obchodem pana Brejchy **8:20 – 8:50 hodin**
v osadě Těšina **8:55 – 9:15 hodin**

Fyzické osoby mohou v tomto časovém rozmezí odevzdat **ZDARMA** tyto níže uvedené odpady: zářivky a výbojky, autobaterie a monočlánky, vyjeté oleje a použité olejové filtry, vč. balů, použité fritovací oleje, barvy a laky, včetně obalů, kyseliny, rozpouštědla, čističe a další domácí chemii, nádoby od sprejů, staré a nepotřebné léky, lednice, TV, PC.

Kontejnery pro nadměrný odpad budou umístěny **od 15. 4. 2016 do 17. 4. 2016** v ulicích Kodetova, Jiráskova, Neklanova a sídlišť Interma, **od 22. 4. 2016 do 24. 4. 2016** v ulicích V Zátíší, Nad Studánkou, před obchodem pana Brejchy, v osadě Těšina a v ulici Ve Struhách.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME NAŠIM JUBILANTŮM

paní Anně Křížové, paní Stanislavě Skalské, paní Haně Stránské, paní Evě Strunecké, panu Karlu Jandourkovi, panu Zdeňku Knížeti, panu Emilu Polákovi **a přejeme mnoho štěstí a zdraví do dalších let.**

VZPOMÍNÁME

V tomto období nás opustily paní Olga Hájková a paní Růžena Pospíšilová. **Čest jejich památce.**

NOVÍ OBČANCI

Vítáme mezi námi Kristýnku Dvořákovou a **přejeme, aby se jí na tomto světě moc a moc líbilo.**

KONTROLNÍ VÝBOR

Kontrolní výbor během zimních měsíců nezjistil závažnějších přestupků co se týče pořádku v obci. Pouze přetrvávají stále problémy s okolím budovy „Antik“ a před místním obchodem. Naopak se zatím přestaly vyskytovat odstavené vraky aut bez registračních čísel a uskladněný stavební materiál na veřejných prostranstvích. Na naše upozornění provedli zaměstnanci obce přes zimu odstranění divokých křovin, které se vyskytovaly v některých ulicích, nejvíce v ulici Ke Statkům. V jarních měsících bychom opět chtěli provést podrobnější kontrolu pořádku na veřejnosti a o jejím výsledku budeme nadále informovat.

Stanislav Hyka

KULTURNÍ KOMISE

Kulturní komise se poprvé letos sešla 1. února, aby naplánovala akce, které se uskuteční v první půlce letošního roku.

Na březen byl naplánovaný karneval, kde se opět soutěžilo o nejlepší masku a nejlepšího tanečníka nebo tanečnici.

Tentokrát karneval proběhl pod taktovkou skupiny KŘÍŽO-BEND a jejich písniček.

V dubnu se pak uskuteční vítání občánků. Na květen máme naplánovaný výlet pro děti a rodiče. Doufám, že bude krásné počasí a výlet se vydaří, jako loni. V červnu nás pak čeká Den dětí, který proběhne, jako obvykle, na místním fotbalovém hřišti.

Mezi tím jsou naplánovány besedy a různá povídání s VIP hosty. Tímto Vás všechny zvou na tyto akce, které jsou pořádány OÚ a kulturní komisí.

Za kulturní komisi Ivana Lánská

PŘIPRAVUJEME PRO VÁS

Středa 30. 3. 2016 v 19 hodin beseda s panem Stanislavem Motlem na téma: POSLEDNÍ TAJEMSTVÍ ADINY MANDLOVÉ. Součástí přednášky bude i promítání krátkého dokumentárního filmu.

Čtvrtek 28. 4. 2016 v 19 hodin beseda s ing. Pavlem Kozákem, který se zabývá ZKOUMÁNÍM A PŮSOBENÍM NEVYSVĚTLITELNÝCH JEVŮ.

Čtvrtek 26. 5. 2016 v 19 hodin beseda i ing. Robertem Mattielem POVÍDÁNÍ O AFRICE. Součástí přednášky bude i tematické promítání

NEVIDITELNÝ NEPŘÍTEL

Tursko je nenápadná ves v krásné krajině nedaleko bájněho Řípu. Tato ves dříve nazývána Černuc, má pro milovníky tajemna a záhad ideální okolí. Podle Jiráskových Starých pověstí čes-

kých na zdejší Turském poli vrcholila Lucká válka. Zajímavé je, že údajná bitva byla vedena více magicky než vojensky. Jistě, s největší pravděpodobností tu nikdo nebojoval, to jen působivá legenda odkazuje k pradávám pohanským kultům. Vůdce Tur i Turské pole přísluší k býčímu kultu, který sahá až do časů starého Řecka. Okolní kopce a pahorky zaujmou zvláštními názvy. Najdeme tu Ers či Krliš. Jde o kombinaci keltského slova „vítěz“ a zkomoleninu křesťanského „Kyrilie eleison“/Kriste smiluj se/. Staří Slované latinský výraz vyslovovali zkráceně jako „Krliš“.

Okolní malé pahorky byly již v 19. století proslulé výskytem paranormálních jevů. Několik lidí zde spatřilo různé přeludy, stíny a podivné postavy. Povídačky podpořil i pobyt sovětské armády z roku 1968. Tehdy se špatně zajištěný transportér sám rozjel a usmrtil hned několik sovětských vojáků. Také se říkalo, že vystrašení vojáci se tu jednou tak vyděsili, že se málem postříleli. Za vším stálo zjevení záhadné obří postavy. Tenkrát měl incident dohru. Za porušení předpisů táborové ochrany byl podle našich informací jeden z nižších velitelů odvelen zpět, do tehdejšího Sovětského svazu. Další dva vojáci byli převeleni do Milovic. Setkali se skutečně s nějakým přeludem?

O území kolem Turska jevíli po roce 1989 velký zájem i nej-různější pochybní hledači pokladů, záhadologové a také psychotronici. Podle všeho je hlavním pokladem této lokality energetická síla krajiny. Pokud bychom všechna důležitá místa /body/ dokázali aktivovat, lze přivolat nejrůznější energetické bytosti a manifestace, napojit se na nová informační pole. Stačí mít potřebné schopnosti a cesta je volná...

/nov/ převzato z novin SPIRIT

ZVEME Vás na besedu s Ing. Pavlem Kozákem, která se bude konat 28. 4. 2016 v Křížovnické baště v Tursku v 19 hodin. Beseda bude zaměřena na Krliš a Erš. Bude se hovořit i o Budči a Holubicích.

KDO JE ING. PAVEL KOZÁK?

Ing. Pavel Kozák se zajímá o energetická místa a zabývá se zkoumáním působení zatím nevysvětlených jevů. Ač původem stavební inženýr, věnuje se již dlouho práci v esoterní a duchovní oblasti. Je autorem řady knih na tato témata. Předmětem jeho práce byla postupně energetická místa, megalitické stavby a astrální bytosti, především komunikace s duchovními bytostmi. Také záležitosti mimozemské a s nimi související obrazce v obilí.

Vychází z odkazů zanechaných našimi předky v zemích Západu, Blízkého Východu i střední Evropy, ať jsou zanechány v oblasti uchopitelné smysly, mimosmyslového vnímání nebo duchovních prožitků. Zkoumá povahu míst, kde člověk žil a žije a prostředky, kterými je přizpůsoboval svým potřebám. Pomocí psychotroniky rekonstruuje prastaré rituální postupy mající praktický význam pro dnešní lidi a objevuje krajiny, které měly a opět mohou mít dobrý vliv na jejich bytí. Především na pozitivní změnu jedince, která vždy podmiňovala dobrý vývoj celé civilizace.

STATISTIKA K 31. 12. 2015

Počet obyvatel

muži	ženy
354	411
celkem	765

svobodných	364
ženatých	290
rozvedených	72
vdovec/vdova	39

Věkový průměr

muži	37.86	ženy	39.25	Celkem	38.61
------	-------	------	-------	--------	-------

Manželé bez dětí	18
manželé s dětmi	81
Celkem dvojic	99

Věkové složení obyvatel obce: muži ženy

	muži	ženy
0	2	3
1 – 5	23	28
6 – 10	24	35
11 – 15	17	21
16 – 20	21	18
21 – 25	17	22
26 – 30	22	25
31 – 35	26	23
36 – 40	39	47
41 – 45	33	35
46 – 50	25	23
51 – 55	19	22
56 – 60	27	16
61 – 65	24	29
66 – 70	20	29
71 – 75	11	15
76 – 80	1	11
81 – 85	2	6
86 – 90	1	3

ŽIJÍ MEZI NÁMI

Vážení čtenáři, dnes Vám představujeme v krátkém rozhovoru paní MgA. Evu Kejkrtovou - Měřickovou, ředitelku Dejvického divadla, která bydlí u nás v Tursku.

Paní ředitelko, jak dlouho působíte v DD, jak jste se k tomuto zajímavému a náročnému zaměstnání dostala a jaká je Vaše původní profese?

V Dejvickém divadle jsem od jeho založení, protože jsem byla již u jeho vzniku v roce 1992, kdy jsem působila jako ředitelka

Obvodního kulturního domu Praha 6. V té době tato organizace měla 6 činných kulturních „stánků a dva prostory, které čekaly na své zprovoznění. Jedním z nich byl prostor bývalé tělocvičny v Zelené ulici v Dejvicích. Poměrně velká organizace se po r. 1990 začala významně zmenšovat. Poté co byl předčasně Prahou 6 v rámci restitucí vydán objekt Na Petynce, ve kterém sídlil slavný hudební klub, řádu školských sester, ač měl mít zákonnou ochranu až do roku 2000, byla ochota ze strany Městské části Praha 6 investovat do rekonstrukce náhradního objektu. V úvahu připadal právě prostor v Zelené ulici a při úvahách, jaký druh kulturního zařízení by se zde měl vybudovat, nebylo dlouhých pochyb. Přestože byl zrušen hudební klub, prostor se nalézal v obytném domě, takže na hudbu nebylo ani pomyšlení. A vzhledem k tomu, že jsem vystudovala na pražské divadelní fakultě obor, který se tehdy jmenoval organizace a řízení divadel a kulturních zařízení (dnes je to jednoduše obor produkce), bylo nasnadě, že jsem tíhla k vybudování divadla. A když se mi podařilo představiteli Prahy 6 o svém záměru přesvědčit, tak vzniklo Dejvické divadlo, po němž se časem přejmenovala celá organizace, protože ostatní zařízení již pod kulturním domem nebyla. A co se týká mého původního povolání, žádné jiné jsem neměla. Od ukončení studia jsem věrná svému vzdělání. Nejprve jsem pracovala v Realistickém divadle Zdeňka Nejedlého (nyní Švandovo divadlo) v oddělení náboru, které zajišťuje, aby divadlo bylo každý večer plné, poté od r. 1987 jako vedoucí klubu Delta Obvodního kulturního domu Praha 6 a od r. 1990 jsem se stala jeho ředitelkou. Teď si tedy uvědomuji, že jsem téměř 30 let zaměstnaná stále v jedné organizaci.

Co obnáší pozice ředitelky v takovém oblíbeném divadle jako je DD? Co všechno máte na starost?

Domnívám se, že pozice ředitele obnáší obdobné činnosti bez ohledu na to, zda je divadlo více nebo méně oblíbené. Pochopitelně je lepší dělat ředitele divadla úspěšného, protože to přináší větší uspokojení z vynaloženého úsilí. A co mám všechno na starosti? Jako statutární zástupce organizace pochopitelně ručím za vše, ale pokud bych odpověď zjednodušila, mou hlavní starostí je vytvořit pro fungování divadla co nejlepší podmínky, ať finanční nebo pracovní. Umělecké složky divadla by neměly být zatěžovány finančními ani jinými problémy, se kterými se každé divadlo někdy potýká. Jejich funkce v divadle je tvůrčí.

Spousta divadel se v dnešní době potýká s finančními problémy, jak je tomu u vás?

Jak už jsem řekla, problémy neminou nikoho a i Dejvické divadlo v průběhu téměř 25 let procházelo různými „finančními“ obdobními. Nutno ale zaklepat, v současné době, kdy jsme napojeni na grantový systém hlavního města Prahy, ze kterého čerpáme více jak 40% potřebných peněz a díky podpoře ministerstva kultury a Městské části Praha 6, si nestěžujeme. I díky podpoře soukromého sektoru v čele s naším Generálním partnerem ČSOB, vedle které působíme již neuvěřitelným desátým rokem, se může divadlo prokázat téměř 50% soběstačností, přičemž běžně se soběstačnost pohybuje mezi 25 – 30%, a to i ve světě. Je to pochopitelně dáno i velkým zájmem ze strany diváků, kteří tím, že si koupí vstupenku, jsou vlastně také naši „sponzoři“. Za což všem

děkujeme. Díky celkové podpoře mohou být vstupenky cenově dostupné. Pokud bychom podporu neměli, stál by lístek k nám do divadla okolo 1 200,- Kč, což by si asi málokdo mohl dovolit. Zkrátka divadlo je drahé, ale díky podpoře může být cenově dostupné všem.

Jaké to je téměř denně se potkávat s takovými hereckými osobnostmi jako je pan Ivan Trojan, pan Miroslav Krobot, paní Lenka Krobotová, paní Klára Melišková a další?

Na to je těžká odpověď. Je to asi stejné, jako se ředitelé v jiných oborech potkávají s výjimečnými a známými špičkovými lékaři, vědci, sportovci apod. Jsou to pro ně kolegové, které vnímají především jako lidi, nikoliv jako „mediální hvězdy“. A oni se tak ani nechovají. Mám zkušenost, že čím toho člověk víc dokázal, tím méně bývá okázalý a nedává svou výjimečnost naobdiv. Možná i to, že většina takových lidí se svou prací snaží stále zlepšit, nejsou stále plně spokojeni, a to je dovádí právě k těm vrcholům v dané profesi.

Kromě divadla máte čas ještě na jiné koníčky? Jaký je Váš vztah ke sportu, ke zvířatům, k cestování, zkrátka jak relaxujete?

Správně se ptáte, zda mám kromě divadla čas na jiné koníčky. Ono opravdu to divadlo, ač je to mé povolání, je především můj velký koníček. Spíš kůň. Ale pochopitelně se snažím věnovat i jiným věcem, i když na ně opravdu mnoho času nezbývá. V létě jezdím na vodu, ráda jezdím na kole, v zimě na lyže, cestuji (ale nejraději tam, kam se mohu dovézt sama, protože letadlo ani loď ještě řídit neumím) a po večerech nebo spíš po nocích se zabývám genealogií naší rodiny. Už jsem se takto setkala se svým bratrancelem přes šest kolen, což bylo docela zajímavé setkání. Máme společného pra pra pradědečka. No a nyní už mám 3 vnoučata, se kterými velmi ráda trávím volný čas, nejraději doma na Tursku. A co se týká mého vztahu ke zvířatům? Ještě v Praze jsem měla psa, fenku Báru, ale po její smrti jsem už žádného psa nechtěla. Navíc můj časový režim péči o psa neumožňuje a mít ho uvázaného na dvoře nechci. A tak jsme měli několik koček. S jednou jsme dokonce dům koupili. Ale nějak se jim u nás ne-daří, pár jich přejelo auto, některé se zatoulaly samy a některé pravděpodobně vyhnaly kuny, které v domě máme. Takže teď jsme bez zvířat. Ale není to konečné rozhodnutí.

Kde čerpáte energii? Navštěvujete ráda jiné kulturní akce či jiná konkurenční divadla?

Jak už jsem řekla, divadlo je i mým koníčkem, takže pokud nejsem v našem divadle, ráda se jdu podívat, jak se daří kolegům divadlech jiných, a to nejen v Praze. Pochopitelně, když zbyde čas, ráda si zajdu i na výstavu, koncert, do kina. A možná tam i čerpám energii, přestože mám někdy pocit, že i v cizím divadle jsem vlastně tak trochu v práci. Ale většinou to bývá hezký zážitek a ten mi energii nakonec přeci jen dodá.

Spolu s manželem jste se přestěhovala do Turska. Proč zrovna do Turska? Kde jsou Vaše kořeny?

S manželem jsme se před 8 lety rozhodli, že už nechceme bydlet v činžovním bytě Praze, kde jsme nemohli ani zaparkovat před domem, a tak jsem začala hledat v blízkém okolí Prahy 6 nějaký starý dům. Žádnou moderní novostavbu. Náhodou jsem narazila na náš současný dům v Tursku, a protože to bylo i směrem k manžellovým rodičům a jeho rodišti nedaleko Kralup, na první pohled jsme se do něj zamilovali a rozhodli jsme se poměrně rychle. Moje kořeny jsou sice přímo v centru Prahy, kde jsem se narodila, ale pak jsem přes 30 let bydlela v Praze 6 a odtud už je to na Tursko jen krůček. Jsme tu moc spokojeni a ani se nechce věřit, že už zde bydlíme devátý rok. Ačkoliv na druhou stranu mám někdy pocit, že díky zdejšími kamarádům a známým jsme tady odjakživa.

Otázek by bylo ještě hodně, ale nechceme Vás připravovat o draho-cenný čas. Proto otázka opravdu poslední. Na jaké představení byste nás pozvala na Vaší domovskou scénu?

To záleží na tom, kdo je jak naladěný. Naše divadlo má na repertoáru poměrně velký výběr. Od klasiky přes současné světové drama až po dramatizace filmových scénářů či jiných textů nebo inscenace původních českých her. Někoho nezajímá téma, ale chce vidět něco s Ivanem Trojanem, někdo s Mirkem Krobotem, jiný upřednostňuje něco se Simonou Babčákovou. Doporučit mohu všechno, jen mám obavy, aby mé doporučení nebylo kontraproduktivní, protože vzhledem k velmi malé kapacitě divadla (max. 143 míst) se k nám velmi těžko shánějí vstupenky. Pro ilustraci: polovinu lístků dáváme do prodeje on line, a tato část se většinou během 20 vteřin vyprodá. Při posledním předprodeji se nám nepodařilo 45 minut spustit prodejní systém, protože neustálé opakované přihlašování téměř 5 000 zájemců (kteří uskutečnili cca 490 tis. přihlášení!!! v těchto 45 minutách) působilo stejně, jako hackerský útok. Na jednu stranu mne to těší, že je o naše divadlo takový zájem, na druhou stranu mě mrzí, že těch, které nemůžeme uspokojit je daleko víc než těch, kteří k nám vstupenky seženou. Ale s tím asi nic neudělám.

Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám hlavně hodně zdraví a spokojenosti nejen v osobním, ale i profesním životě.

Z ČINNOSTI OBCNÍ POLICIE

Vážení spoluobčané,
strážníci obecní policie se v poslední době potýkají se zvýšeným počtem dopravních přestupků, které jsou páchany hlavně porušováním zákazových značek. Chtěl bych upozornit řidiče, že není vždy povinností umístit svislou dopravní značku tam, kde platí obecné pravidlo zákona o silničním provozu, jde-li o nepřehlednou zatáčku nebo není-li vedle vozidla dostatek místa při stání. Doporučuji si nastudovat konkrétně paragraf zastavení a stání § 25-§ 27. Obecní policie ani státní policie nebude dublovat zákon, a to pouze kvůli neukázněným řidičům. Je nutné si uvědomit, že řidiči motorových vozidel nejsou jedinými účastníky silničního provozu. To znamená, že v obytných zónách vozidla stojící na chodnících a znemožňující pohyb chodcům po těchto chodnících, zde stojí protiprávně.

V obytné zóně je možné parkovat pouze na místech tomu určených a označených dle zákona č. 361/2000Sb. Strážníci řeší zprvu přestupek domluvou a teprve v případě, že se přestupek opakuje, přichází na řadu pokuta. V případě, že řidič nalezne za předním oknem výzvu od obecní policie má 8 dní na její kontaktování. Jestliže se tak nestane a bude následně obeslán (předvolán) k dostavení se na služebnu obecní policie, hrozí řidiči přísnější sankce za neuposlechnutí předešlé výzvy.

Dalším problémem se ukazuje být samotné cestování starších seniorů, kteří trpí Alzheimerovou chorobou. Strážníci a policisté uskutečnili již dvě pátrací akce, které byly zaměřeny na tyto osoby. Naštěstí se podařilo osoby vždy nalézt bez zdravotní újmy. Chtěl bych apelovat na rodiny a příbuzné těchto lidí, aby je buď doprovázeli při jejich procházkách anebo si zjistili, jakým směrem se budou dotyčné osoby pohybovat.

Při následném vyhlášení pátrací akce je každá informace vzácná a pokud se jedná o kvalitní informaci, může velmi urychlit nalezení pohřešované osoby. V obou případech bylo počasí velmi nevlídné a hrozilo, že dojde k podchlazení hledaných osob. Tento stav může hledané osoby přímo ohrožovat na životě.

Strážníci se převážně zaměřují na kontrolu veřejného pořádku a nemovitostí. Obecní policie využívá k práci v plné míře MKDS a zjištěné informace dále vyhodnocuje a zpracovává. Díky těmto informacím se již několikrát podařilo zjistit pachatele trestných činů i přestupků proti veřejnému pořádku.

Strážníci nadále nabízejí možnost kontrol nemovitostí v případě dlouhodobé nepřítomnosti majitele. Strážníky lze kontaktovat i přes webové stránky www.obecnipolicie.info.

Na webových stránkách naleznete interaktivní formulář a můžete tak strážníky upozornit na protiprávní jednání ve vašem okolí nebo poslat jiný podnět, který se může týkat bezpečnosti ve Vaší obci.

vr. prap. Karel Král

CO NOVÉHO VE ŠKOLCE

Vážení čtenáři,

Vánoce utekly jako voda a v lednu se nám děti vrátily do školky plné zážitků. Mnohé z nich během prosince prodělaly neštovice a bohužel u některých vypukly i začátkem tohoto roku. Vzhledem k těmto skutečnostem proběhla besídka pro rodiče až v druhé polovině ledna, ale musíme říci, že se dětem opravdu povedla. Naši předškoláci navštívili kamarády v Základní škole v Holubicích, aby se podívali, co je po prázdninách čeká. Přivítali je milé a příjemné paní učitelky s panem učitelem a paní ředitelka nám ukázala zrekonstruované prostory školy. Prostředí ve třídách bylo velice přátelské a naše děti se nestyděly ukázat, co již doveďou – přednášely, zpívaly a dokázaly poznat i některá písmenka abecedy. Na oplátku nám naši kamarádi předvedli, jak už umí číst a počítat.

V únoru začal našim dětem plavecký výcvik v bazénu ve Slaném. Jezdíme každé úterý a děti se na plavání moc těší. Paní plavčice si děti moc chválí, a tak doufáme, že do června z nich budou plavci jedna radost.

Ve čtvrtek 11. února vypukl v naší školce karneval a o masky opravdu nebyla nouze. Mohli jste u nás potkat princezny, čerty,

indiány a různé masky zvířátek. V tento den nebyl nikdo bez masky, paní učitelky nevyjímaje – posuďte sami z přiložené fotografie.

Velkou událostí byla i návštěva pracovníků ze společnosti Ornita, kteří našim dětem vyprávěli o vodních ptácích. Přivezli s sebou vycpané i živé exempláře a naše děti byly ve svém živlu – vše si mohly pohladit, osahat a navíc slyšely poutavé vyprávění doprovázené promítáním na velké plátno.

V březnu se uskutečnil DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, na kterém bylo možno si vyzvednout přihlášky do MŠ pro letošní zápis, který proběhne dne 4. 5. 2016. Bližší informace najdete na vývěsce u OÚ Tursko, u mateřské školy a na stránkách MŠ (www.mstursko.cz) v sekci aktualit.

Kolektiv pracovníků MŠ

ZPRÁVY ZE ZŠ

V pondělí 18. ledna a v úterý 19. ledna 2016 proběhl na Základní škole Tursko zápis do 1. třídy. Probíhal v odpoledních hodinách na pobožce školy v Holubicích. K zápisu se dostavilo celkem 64 dětí v doprovodu rodičů. Děti předvedly své dovednosti v oblasti matematiky, grafomotoriky a mluveného projevu. Za odměnu si odnesly pexeso, puzzle, osvědčení o zápisu a desatero pro prvňáčky a jejich rodiče. Informační schůzka pro rodiče budoucích prvňáčků proběhne ve škole v Holubicích ve čtvrtek 23. června od 17:00. Rodiče zde obdrží informace o rozdělení dětí do tříd, seznam pomůcek do 1. třídy a seznámí se se svými budoucími třídními učiteli.

Ve středu 10. února zahájili žáci 3. ročníku plavecký kurz v Kralupech. Při první hodině byli rozřazeni do družstev podle svých plaveckých dovedností. Hodně žáků je v prvním družstvu. Je vidět, že máme zdatné a šikovné žáky.

Renata Vařechová – ředitelka školy

Druhý lednový týden skupina 21 žáků, především z 3. a 4. třídy naší základní školy, absolvovala zimní školu v přírodě v Herlíkovicích.

Pro děti byl připraven bohatý program, jehož stěžejní součástí bylo lyžování či snowboard. Počasí nám přálo a mohli jsme plně využívat všechny sjezdovky, které přilehlý areál nabízí. Děti se snažily a během celého týdne udělaly velký kus práce. Na závěr

nechyběl ani tradiční slalomářský závod. Nutno zmínit obrovský úspěch nejmladší členky naší výpravy, Kristýnky Ďuricové (1.C), která v kategorii děvčat vyhrála.

Čas byl i na odpočinek a zábavu. Třetí den bývá kritický, proto jsme se tento den věnovali i méně náročným sněhovým radovánkám a vyměnili lyže a prkna za lopaty a boby. Další aktivitou byla stavba iglů, kterou si vyzkoušeli starší chlapci.

Každý večer děti plnily různé soutěžní úkoly, z nichž většina byla věnována pohádkové tematice. Ani oblíbené hry nezůstaly v zapomnění. S blížícím se časem večerky se všichni už těšili do postele, aby mohli načerpat síly na další den.

Domu se všichni vrátili bohatší o spoustu zážitků, na které budou dlouho vzpomínat. A již teď se můžeme těšit na školu v přírodě v příštím roce.

Mgr. Kateřina Veverková

MLADÍ FOTBALISTÉ

Jarní sezóna se pomalu nachyluje ke svému začátku, aby prověřila naši fotbalovou mládež, jak se přes zimu připravovala.

V Libčicích probíhal trénink pravidelně venku na hřišti. Většinou bylo ucházející počasí, takže trénink se mohl uskutečnit. Kluci se těšili, že si mohou pořádně zakopat.

Naše děvčata, která hrají v Dobrovízi, chodila pravidelně každý čtvrtek trénovat do haly v Jenči. Také se zúčastnila několika halových turnajů, kde vybojovala 3. místa a vyhrála poháry za toto umístění. Také děvčata už začala trénovat venku, aby se připravila na začátek jarního kola.

Přeji všem našim hráčům a hráčkám v nadcházející jarní sezóně hodně štěstí a hodně vstřelených branek do soupeřovy sítě.

Ivana Lánská

FOTBALOVÉ JARO

PŘED ZAČÁTKEM JARNÍ SOUTĚŽE

Se starým rokem jsme se rozloučili a hned na začátku toho nového nám začala zimní příprava v hale v Nebušicích. V ní jsme se scházeli každou neděli až do konce února. Od 2. 3. až do 6. 3. 2016 část mužstva odjíždí na hory, kde bude nabírat fyzickou kondici. Pak už se konečně přesuneme na travnaté hřiště, kde do začátků mistráků sehraje

2–3 přátelská utkání. Jistý je prozatím soupeř z Blovic, se kterým se v rámci přípravy utkáme na domácím hřišti 12. 3. a mužstvo z Otovic 19. 3. Časy začátků utkání budou upřesněny později.

Doufejme, že počasí bude takové, aby bylo možno tato utkání odehrát. My fotbalisté, jsme zvyklí hrát fotbal skoro za každého počasí, ale jelikož se jedná pouze o přípravu, tak by byla škoda si zničit trávník ještě před začátkem soutěže.

Po těchto přípravných utkáních se přiblíží den D, čímž mám na mysli první mistrovské utkání, které odehrajeme 27. 3. v Řevnicích od 15:00 hodin. Na domácím hřišti se představíme hned následující týden, tj. 3. 4. 2016 od 16:30 hodin, kdy budeme hostit mužstvo Kazína.

Na závěr bych Vás, co máte rádi fotbal, chtěl pozvat na naše utkání, protože ten, kdo fotbal hrál, tak jistě ví, že se vždy hraje lépe s podporou fanoušků v zádech.

Pavel Kačirek

ROZPIS UTKÁNÍ JARO 2016:

27. 03. 2016 15:00	Řevnice - Tursko
03. 04. 2016 16:30	Tursko - Kazín
10. 04. 2016 16:30	Jeneč B - Tursko
17. 04. 2016 17:00	Tursko - Velké Přílepy B
24. 04. 2016 17:00	Středokluky - Tursko
01. 05. 2016 17:00	Všenory B - Tursko
08. 05. 2016 17:00	Tursko - Hostivice
11. 05. 2016 17:30	Nučice - Tursko
15. 05. 2016 17:00	Kosoř B - Tursko
22. 05. 2016 17:00	Tursko - Roztoky B
25. 05. 2016 17:30	Tursko - Černošice
29. 05. 2016 17:00	Drahelčice - Tursko
05. 06. 2016 17:00	Tursko - Č. Újezd B
12. 06. 2016 10:15	Dobříč B - Tursko
19. 06. 2016 17:00	Tursko - D. Břežany B

RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA

Dobrý den Vám přejí Rybáři Tursko.

Končí nám zima a nám začínají jarní práce okolo rybníka. Letos nás toho čeká opravdu hodně. Údržba břehů a naší bašty, příprava Filipojakubské noci, rybářských závodů a dalších drobných věcí, které jako správní hospodáři musíme provádět, aby se u vody líbilo nejen nám, ale i Vám. Začneme ale pěkně od začátku. Dvacátého února proběhla naše druhá „Rybářská zábava“. Tady se sluší napsat poděkování všem, kteří se zúčastnili přípravy a průběhu této zábavy. Velký dík patří Zastupitelstvu obce Tursko v čele s panem starostou, kteří nám poskytli finanční výpomoc a zároveň pracovníky obce. Díky jejich pomoci, stejně jako vloni, byl postaven parket, na kterém jsme tancovali. Dále patří díky společnosti NIMETAL za finanční příspěvek na tombolu a společnosti pana Wachauta www.nejlevnejsistipanedrevo.cz a panu Zlámalovi a jeho řeznictví za materiální příspěvek do naší tomboly. Zábava proběhla nadočekávání dobře, proti loňsku se Vás sešlo víc, proto doufám, že se Vám na zábavě líbilo a děkuji Vám za podporu, kterou jste nám tím vyjádřili a pro ty, kteří nemohli dorazit, přidávám fotografii.

Dále si dovoluji Vás pozvat na pálení čarodějnic, které pořádáme ve spolupráci s obcí, kde bude zcela jistě probíhat soutěž o nejhezčí dětskou masku čarodějnice nebo čaroděje. Filipojakubská noc bude opět probíhat u naší bašty na rybníce a opět to bude s malým pohoštěním pro děti a trochu větším pohoštěním pro rodiče.

S přáním krásného jara Rybáři Tursko

KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZA MINULÝM ROKEM

Mírně zataženo a lehký větřík, všude kolem zelená tráva, na polích se vlní zelené ozimy. Nic z toho co nám příroda ukázala nenavštěvovalo tomu, že nadešel poslední měsíc v roce a s ním dvě poslední kulturní akce.

„Mikuláši, Mikuláši, neber s sebou čerty radši“... a tak podobně i další básničky jsou hlavním námětem, o který se na začátku prosince zajímají všechny děti. Je nutné je znát, však budou brzy zapotřebí. Pondělí, úterý... a už je tu první prosincová sobota, která

vždy bývá věnována dětmi dlouho očekávané mikulášské nadílce.

A protože každé dítě někdy zazlobí či se s někým poškádlí, je to důvod, aby se trochu obávalo, co bude dál. Co čert, co Mikuláš?, Jak asi vše dopadne? A právě to je čas na rozptýlení obav, zhlédnutím pěkného divadélka.

Tentokrát byla vybrána pohádka o „Hvězdě dobra“ v provedení divadelní skupiny Histria z nedaleké Plzně pod vedením paní Aleny Macákové. Děti skutečně zaujala, protože ani nepostřehly, že čas příchodu svaté trojice již nadešel. Zpočátku pár sliček, ale pak všechny děti recitovaly básničky, za které jim byla nadělena sladká odměna.

A protože všem pěkně vyhládlo, bylo nutné se posilnit. Sladké košíčky z kuchyně paní Saši Sidomonidze byly vskutku úžasné. Čas přímo letěl, nastalo poslední focení a loučení. Žádné smutné. Vždyť se zase všichni shledáme za rok.

V případě Vašeho zájmu si můžete prohlédnout fotky z akce na níže uvedené adrese.

http://tursko.rajce.idnes.cz/Mikulasska_nadilka_Turisko_4.12.2015

Tou poslední akcí loňského roku bylo, jak jinak, tradiční předvánoční posezení seniorů. Proběhlo v pátek, 11. prosince v Křížovnické baště. V tomto čase se vždy scházíme, abychom se pobavili o všem co rok, který se již blíží ke svému konci, přinesl a jak naplníme svými plány ten nový a abychom společně strávili příjemný a poklidný předvánoční večer.

Přesně o páté se rozezněla harmonika pana Antonína Blína a klávesy pana Jiřího Fouska, které spolu s přivítáním starosty náš program spolu zahájily. Následovalo úžasné vystoupení dvou tanečních souborů „Ú-holky“ a „Ú-holky – pozdní sběr“ z ne-

dalekých Úholiček, které navodilo a rozproudilo „taneční atmosféru“. Kdo chtěl, mohl jen tak posedět, zaspívat si a popovídat, kdo chtěl, mohl si zatancovat. A protože repertoár obou páňů střídal různě rychlé rytmy a písničky, mohl si každý zatančit v tempu, které mu vyhovovalo nejlépe.

Písnička za písničkou a již se přiblížil závěr. Poslední písnička, poslední tanec, vánoční a novoroční přání našeho starosty a samozřejmě rúžička, ukončily naše společné setkání. Rozcházelí jsme se do tmy ozářené mihotavými světýlky hvězd a těšili se na další společné setkání.

Jana Martínková

Únor, plný klimatických změn, které se nám většinou nelíbí, je již za námi. Přesto však bývá paradoxně nejveselejším a nejbarvitějším měsícem roku. Radost a zábavu způsobuje tradiční obdo-

bí, které má svůj původ až ve starověkém antickém Řecku, a to období karnevalu. Jeho konání se odvozuje od data Velikonoc příslušného roku. Ať je to, jak je to, vidíme, že starodávná tradice se uchovala až dodnes. I naše obec je věrná všem tradicím, a tak každoročně pořádá „Dětský karneval“. Ten se uskutečnil první březnovou sobotou, opět v Křížovnické baště.

Letos jsme se rozhodli pro malou změnu. Zázitky uměleckých agentur jsme tentokrát ponechali na členech kulturní komise. Ti připravili zábavný program plný různých soutěží a dalších disciplín. Ke karnevalu, jak známo, neodmyslitelně patří hudba a tanec. Té hudební části se velice úspěšně zhostili členové naší country kapely „Křížoband“ ve složení Standa Hyka - kapelník, Milan Jiráček, Pavel Král, Jirka Miller a Vláďa Snop. Ti byli, včetně moderátorky Jany Jirákové, která program připravila, pověřeni hodnocením dvou stěžejních soutěží, a to o nejvytrvalejšího tanečníka a o nejkrásnější masku - typického znaku karnevalových oslav. Úkol to nadmíru těžký, protože již před čtvrtou odpolední se začaly scházet masky, jedna hezčí než druhá.

Tradice se musí ctít, a tak první tři místa obou těchto soutěží, tak jako vždy, byla odměněna tradičními plyšáky. Mimo to proběhla řada dalších soutěží, např. tanec dvojic, obručová soutěž, lov na medvědy či uhádnutí pohádky podle písničky, za které byli soutěžící odměněni drobnými dárky a u vchodu čekalo na každého příchozího malé překvapení.

Jelikož soutěžení bylo skutečně vyčerpávající, bylo nutné si chvilku odpočinout a posilnit se dobrůtkami paní Saši – muffiny, popcornem a cukrovou vatou a zhlédnout taneční vystoupení dvou úžasných chlupatých kamarádek – Border Colií Clei a její maminky Čoki. Soutěž za soutěží, plno veselí a nikdo si ani neuvědomil, že karnevalový rej se přiblížil ke svému konci. A jak dopadly plyšákové soutěže? Tady máme výsledky. Dvě plyšové husky dalekého severu si vyzpívaly Barunka Nováková a Verunka Zabranská. Třetí husku získala maska kočička Kulda-Vendulka Procházková.

Plyšové tygříky obdržely tři následující masky: Červená Karkulka Majda Dušánková, baletka Lucka Papežová a pirátka Karolínka Zlámalová. Ani kluci nezůstali pozadu. Za nejhezčí byli vybráni indián Tomík Charvát, čertík Kubík Souček, rytíř s obranným štítem v turském znaku Hyneček Schmid a zombie Dalibůrek Veselský.

Závěrem mi dovoluje poděkovat členům kapely Křížoband a moderátorce Janě, členům kulturní komise, majitelům Křížovnícké bašty a s Vámi všemi, kteří jste se akce účastnili se těšíme na shledání zase za rok.

Jana Martínková

foto z karnevalu si můžete prohlédnout na:

http://tursko.rajce.idnes.cz/Karneval_Tursko_5_3_2016
jméno: karneval heslo: maska

ČTVRTEČNÍ POSEZENÍ

Tak, jako v minulém roce, kdy jsme uspořádali několik besed s historickými, cestovatelskými a kulturními tématy, jsme i letos pokračovali v našich tzv. „čtvrtěčních posezeních“. Obě letošní se konala tentokrát v prostorách příjemné restaurace U Zlámalů. Ta první, lednová, nás seznámila s přírodními krásami a místními zvyky dalekého australského kontinentu. Byla doplněna videoprojekcí a s jejími zajímavostmi z oblasti flóry, fauny a historií nás seznámil předseda představenstva společnosti Agrivep, pan Ing. Pavel Toulec s manželkou.

Ta druhá se zaměřila na odlišnou oblast, a to oblast literární. Naše pozvání přijali pánové prof. Radko Pytlík a sportovní komentátor a novinář pan Jaroslav Suchánek, aby nás provedli mnoha zajímavostmi dvou významných literátů – Jaroslava Haška a Bohumila Hrabala. Mimo jiné jsme se dověděli o spolku nadšenců „Spolek pro instalaci sochy Josefa Švejka“ v nedalekých Kralupích, jehož členové se besedy též účastnili a seznámili nás s průběhem sbírky a zamýšlenou podobou sochy. Více na www.mestokralupy.cz/svejkl/. Zajímavé vyprávění i z osobního živo-

ta obou přítomných pánů a lechtivé ostrovtipy byly zpestřeny humornými písničkami pana profesora, který se sám při zpěvu doprovázel na klávesy. A protože písničky byly opravdu známé, všichni jsme si je s chutí zazpívali.

Na samém konci společného pořadu jsme mohli zakoupit knihu Jaroslava Haška „Historie moudrého vola“, jejíž text, avizovaný Haškem již v roce 1909, pan profesor po velice dlouhé době objevil a podílel se i na jejím vydání, a kterou nám na památku podepsal. Zároveň jsme přispěli do sbírky na sochu a jako poděkování jsme obdrželi půvabný tácek.

Vážení spoluobčané, v tomto našem čtvrtletníku v rubrice „Připravujeme“ najdete témata našich dalších společných setkání, jejichž výběr Vás možná zaujme, takže věříme, že si vyprávění opět přijdete poslechnout. Bližší informace o konání obdržíte do Vašich schránek.

Jana Martínková

Dobecnický kronik

Vážení čtenáři v této rubrice budeme zveřejňovat úryvky z obecních kronik tak, jak je napsali obecní kronikáři. Začínáme s kronikou z roku 1914, kterou sepisoval pan Josef Vidman v letech 1914 – 1922. V knize se doslov píše vždy na konci knihy, ale my uděláme výjimku a napíšeme ho na začátku v celé jeho podobě, abychom lépe pochopili souvislosti.

DOSLOV KRONIKÁŘE

V roce 1914 byl jsem pověřen obecním výborem v Tursku bych vedl kroniku obce. Dopsal jsem nejprve nedokončené zápisy v kronice staré a pak učinil jsem si přesné záznamy událostí let 1914 – 1920, kdy co místní učitel prožíval jsem s milými občany Turska doby svízelné i radostné. Do nové kroniky nezapisoval jsem si ihned, a to proto, že za tehdejšího úředního režimu, kdy číselo vše německým rakouské vlády, nebylo možné psát tak, jak český zájem vyžadoval. Přesně dle svých záznamů psal jsem do této kroniky až v roce 1926 v měsíci červenci až září, a to v Praze, kam jsem byl již v roce 1919, v září, přeložen.

Po dobu druhé světové války v roce 1939 – 1945 jsem tuto kroniku pečlivě ukrýval před slídivými zraky německých okupantů a s radostí ji Národnímu výboru obce Tursko v další ochranu předávám....

Milý čtenáři. Při čtení zde vypsanych událostí a líčení mnohých nařízeních, zákazů a útluků snad si pomyslíš: „Co to bylo proti utrpením prožívaným v druhé světové válce!“. Ale věz! Při psaní těchto pamětí nikdo netušil, že přijde na národ náš doba ještě horší! A proto milujme se bez rozdílu stavů a politických stran, mějme lásku k republice a národu, pracujme pro jejich rozkvět i milé naší obce Tursko.

V Praze: XIX, v prosinci 1946 Josef Vidman t.č. ředitel školy v Praze- Dejvicích

VÁLEČNÝ ROK 1914 – ČÁST PRVNÍ

„Den sv. Anny 26. červenec býval veselým, slavnostním, neboť množství českých žen a děv oslavovalo radostně své jmeniny, leč týž den v r. 1914 stal se nezapomenutelným dnem celému světu a smutně významným v dějinách lidstva. V onu krásnou neděli

ozařovanou od rána sluníčkem, první to neděli v době započatých žní, nesla se od vísky k více překvapující zvěsti, že je vyhlášena mobilizace. Počaly řinčet vražedné zbraně a narychlo se oprášovaly staré generálské uniformy – což vše stalo se předejrou k nejhroznějším divadlům smutku a žalů, které se brzy rozlily světem.

Nikdo ovšem netušil, že osudný ten den je pro národ český úvodním dnem pro vybojování kýžené české samostatnosti.

Těžko dnes pochopiti, co srdce matek, žen a dětí musela přetrpěti v době válečné, co vojín i nevoják musel přestáti. Nedá se ani vypsati všechna ta bída dní prožitých, kdy bývalo nutno tisíce ženám a dětem vystávat často celonoční fronty v dešti i mrazu před válečnými výdejny potravin neb obchody, aby na předložený úřední lístek dostaly zaschlou kůrku chleba, trochu krupice, špetku černé a zatuchlé mouky, neb pár bramborů, případně pramínek mléka. Právě tak čekalo se ve frontách na cukr, mýdlo, petrolej, na uhlí, ba i na kuřivo. Na všechno vydávaly se jednotlivcům lístky, měli jsme samé „enky“. Například: chlebenky, cukřenky, moučenky, uhlenky atd. Stávala se často věc, že lístků bylo dost, ale zboží nebývalo. Co dětí i dospělých starců a stařenek zmíralo podvýživou, co vojínů vykrvácelo, že nebylo žádného ošetření, co českých lidí bez příčin často bylo izolováno, neb na šibenicích život svůj dokončilo, neb i zastřeleno mimo bojiště bylo – to nelze ani vylíčiti.

V onen annenský den, v hodinách dopoledních donesly se zprávy do Turska, že je mobilizace a že válka je neodvratná. První smutné zvěsti přinesli nám lidé z Prahy přibývší, neb lidé z Libčic přišli, neboť v Libčicích měli zprávy telegrafické. A časopisy před polednem došle do obce potvrdily, že máme před válkou. Zděšení občané kupili se po návsi, usuzovali, rokovali, ženy a děti plakaly, zvěděvši, že mnohý otec a syn půjde do boje. A již k večeru vyvěšeny byly úřední žluté plakáty oznamující stav válečný. Lid náš se utěšoval, že císař Pán snad Srby jen přestraší, snad trochu jen potrestá a že do 14 dnů bude po všem. Tak souzeno všeobecně.

Již druhého dne byli povoláni muži – vojíni první výzvy by během 48 hodin, jiní během 3 – 6 dnů, do zbraně nastoupili. Tak odešlo z obce 37 mužů. Bylo to smutné loučení, smutná cesta silnicí k háji chejnovskému. A nejsmutnější nastal okamžik v nádraží libčickém. Mezi odešlými bylo dosti těch, co více se do milého jim Turska nevrátili, a složili kosti své v opuštěnosti v neznámé chladné cizině.

Doprava osob civilních na drahách byla na několik dnů omezena jenom rukující vojsko, zbraně, koně, vozy, též potraviny bylo dopravováno. Celý život nesl se k bitevním choutkám mocných dvou hlav a několika generálů a nedbáno ničeho, že doba žní.

Dne 31. srpna vyvěšen po obci císařský manifest k národům, v němž císař sděloval, že „s klidným svědomím“ vypovídá Srbům válku, že spoléhá na věrnost a oddanost svých národů a že prosí Boha, by dal vítězství rakouským zbraním. Občanstvo pročitáno vyhlášky s hořkostí v duši i srdci, reptalo proti válce té ve svých rodinách veřejně však musil si každý nemístného kritizování ponechat, nevěda, co by následovalo.

Dne 2. srpna v časných hodinách ranních odjíždělo z obce, dle telegrafického nařízení c.k. okr. hejtmanství na Smíchově, 13 párů koní s povozy opatřenými plachtami a 13 čeledínů na

vojenskou příprěž. Hospodáři museli vybavit čeledíny i koně potravou na 4 dny. V povolávacím sdělení bylo řečeno, že koně i muži se do týdne zas vrátí – leč vyjímaje 6 nejmladších čeledínů, nevrátilo se nic. Několik dnů tábořilo koňstvo s čeledíny z celého okresu na závodisti v Chuchli a pak vše bylo transportováno drahou na srbské bojiště, odkud náš jediný kůň se nevrátil. Smutný to byl dojem, když uvedeného dne příprěžné povozy a koně před 5. hodinou zrána řadili se na silnici u školy. Spousta obecnstva byla tam doprovoditi podivný, nezvyklý a pláč budící průvod. Hned pak 12. srpna zavoláno nových 8 párů koní a zas z Chuchle dopraveno bylo do Srbska. 24. srpna pak ještě 3 páry odjely. Úbytek koní byl v obci tak značný, že hospodáři při svážení obilí museli si vzájemně pomáhati. Zapraženy byly většinou potahy volské a narychlo zaučovány krávy ku tahu.

Dne 21. srpna povolána do zbraně druhá výzva. Z obce odešlo 42 mužů, z nichž asi 8 posláno bylo pro různé vady neb choroby domů. To bylo v době žní a lze si domyslet, jak zle se sklízelo při nedostatku mužů, potahů, vozů a při vzpomínce na válku. Úřady vydaly nařízení, že ku sklizni mají se přibrati i děti od 12 let a všechny osoby v místě jsou, zdravé, které pracovati mohou, s výjimkou četníků, lékařů, duchovních, poštmistrů, železničnického personálu, ošetřovatelů nemocných a porodních bab.

Počátkem srpna byly dle císařského nařízení ustanoveny obecní žňové pětičlenné komise, které dbaly o zabezpečení sklizně. Četnictvo mělo přísně dohlédnouti, by osoby komisí určené, vskutku pracovaly. U nás kde kdo dobrovolně pomáhal, a tak sklizeň zajištěna byla.

V tomto měsíci nechtěl nikdo přijímati papírové peníze – bankovky – a byla nouze o peníze hotové, zvláště drobné. Rakousko vydalo prvě válečné bankovky a niklové mince a nařízeno pod přísným trestem, že papírové peníze musí každý vzít.

V té době byl první úřední soupis zásob obilí a mouky zbylých z roku loňského. Zatajení zásob /mouky nad 50 kg a obilí nad 100kg/ bylo trestáno pokutou 2000.- k. rakouských neb vězením do 3 měsíců.

Vydáno též nařízení, že každé auto, motocykl, cyklista, případně i povoz jiný musí na trojnásobné zvolání „stát“, zastaviti. Toto zastavování provádělo četnictvo by pátralo po vyzvědačích. Mnoho osob bylo v říši zastřeleno. Buď, že neposlechly neb zvolání neslyšely.

Rozmanitosti: 4. srpna došly první seznamy o mrtvých - 8 srpna sděleno, že prvě použito letadel k vrhání pum a granátů do Srbska, a že Rakouské monitory střílejí od ústí Sávy do Dunaje na Bělehrad – povoleno, by pracovalo se v poli i v neděli, přes celý srpen – vyskytla se hrozná bída o kuchyňskou sůl – všude – i v Tursku – kdo neměl zásob, strádal a musel soliti solí špinavou, nečištěnou, která více měsíců pak se prodávala – 10. srpna letěl přes obec ohromný německý „Zeppelin“, letěl velmi nízko, takže mohli jsme si jej řádně prohlédnout a jemu se podívat – 20. srpna tábořilo v Tursku přes noc vojsko pochodující z Litoměřic do Prahy – nařízeny odvody koní na Smíchově – nařízeno, že nápisy anglicky, francouzsky a rusky nutno odstraniti. Tak zmizel v Praze např. „Anglický dům“, Ruská ulice, hotel Paříž apod. – u nás nic podobného nestávalo – proveden soupis povozů: udáno jich 94.

V srpnu vydáno přísné moratorium a jeho platnost prodloužena do konce října. V peněžních ústavech nesmělo se na vkladní knížku více vyplatiti než nejvýše 200.-K, v Raiffeisence jen 50.-K.

Dány do oběhu staré stříbrné zlatníky z roku 1912 z oběhu vzaté. Českým novinám a časopisům začaly ostré konfiskace, které potrvaly již do konce války. Nic volnějšího nesmělo býti napsáno. V novinách bývaly mnohdy i celé strany čisté, s nápisem „Zabaveno“.

POLE TURSKÉ

ANEB „PÁR SLOV“ O MOHYLOVÝCH HROBECH PŘEMYSLOVSKÝCH ČECH

Část třetí a poslední

Krolmus si všimnul také uměle navršené mohyly všeobecně známé jako Krlíš. Tento název vznikl pravděpodobně zkomolením staroslovanského výrazu Krleš, tedy Kriste. Nemýlil se. Krlíš skutečně obsahoval několik hrobů, které byly částečně odkryty při stavbě podstavce pro kříž, který zde stojí dodnes. Ačkoli se tehdy všeobecně věřilo, že Krlíš obsahuje hrob bájného hrdiny Tyra (neboli Čestmíra), který vedl přemyslovské vojsko místo svého pána Neklana, Krolmus se ztotožnil s myšlenkou, že mohyla skrývá ostatky knížete Vlastislava, vládce Lučanů. Ani jedna z těchto teorií se však neukázala být správnou. Kromě kostrového hrobu odhaleného při stavbě kříže zde totiž bylo v dalších letech nalezeno i několik mělkých hrobů, které byly z pozdější doby. Krolmusovy závěry vyvrátili postupně archeologové Felcman, Schmidt, Stocký a další. V okolí Turska tak bylo postupně odkryto několik pohřebišť únětické kultury, hroby kultury knovízské a dokonce hrob, který pravděpodobně pochází z římského období. K těmto hrobům se váže i množství nálezů keramiky, bronzových šperků a dalších artefaktů. Žádný z nich však nedokazuje, že by zde došlo k oné přelomové bitvě.

Poslední archeologické nálezy v Tursku pochází z roku 1994, kdy zde při výkopových pracích byly objeveny pozůstatky původního zdíva. Do té doby se zde postupně našlo několik větších pohřebních okrsků, například při stavbě zdejšího kravína (1961), kdy byly ale hroby poničeny stavbaři bez ohlášení. O jejich činnosti se tak vědci dozvěděli pouze náhodou, když se dělníkům ptala jedna z odborných pracovnic. Protože tehdy nikdo nekontroloval, zda při výkopových pracích budou nalezeny historické artefakty či ne, není dodnes známo, zda byly ve zdejších hrobech nalezeny nějaké historické pozůstatky.

Z mohylového pohřebiště u Turska dnes zbylo opravdu málo. Většina mohyl byla srovnána se zemí kvůli rozšiřování zdejších polností. Po jejich obsahu dnes není ani památky, a pokud se někde nějaké hroby zachovaly, musely být tak hluboko, že je ani dnešní orba nedokáže odkrýt. Poslední tři mohyly, které jsou dodnes dobře patrné v okolí Turska, jsou Krlíš, Ers a mohyla v lokalitě „Na Křížku“, která je na samém okraji Chýnovského háje. V Chýnovském háji se potom zachoval celý mohylový okrsek, který je ale dnes již zcela zalesněn a byl navíc v sedmdesátých letech částečně zakryt skládkou. Část těchto mohyl, které byly postupně odkryty archeology i amatérskými badateli, byla navíc prázdná, případně byly pozůstatky zdejších hrobů tak drobné a nevýrazné, že archeologům unikly.

O tom, že by v okolí Turska proběhla ona památná a veledůležitá bitva, neexistují žádné důkazy ani hmatatelné, ale ani písemné, pokud nepočítáme Kosmovu kroniku, která však není platným historickým dokumentem. Možná, že se zde tato bitva

skutečně odehrála. Je také možné, že zde došlo ke zcela jiné bitvě, která časem s tímto konfliktem splynula v jedno. Možné ale je i to, že zde k žádné bitvě nedošlo, a že ono „turské pole“ mohlo být kdekoli jinde. Ten název je totiž odvozen od slova tur, tedy skot, a tak se mohlo v té době jmenovat jakékoliv pole, kde se pásli dobytek. Pravdu se ale pravděpodobně nikdy nedozvíme. To by se „Na zabitém“ či někde jinde v okolí musely najít artefakty, dokazující skutečně událost podobnou bitvě. K tomu však dosud nedošlo. Snad někdy v budoucnosti archeologie odhalí, jaká je skutečná historie mohylového pohřebiště okolo Turska, a zda alespoň některé jeho mohyly skutečně souvisí s bájnou a mýtickou bitvou na „turském poli“.

Tomáš Hejna

CESTA NA BUDEČ

Na Budeč se můžeme dostat různými cestami. My jsme zvolili tu, pro nás, staronovou. A proč staronovou? Dříve, kdykoliv jsme se po této cestě vydali, tak jsme byli vždy, když bylo mokro, špinaví až za ušima. A když přece jenom bylo sucho, tak výmoly nám bránily v příjemné chůzi. Toto se ale loni změnilo. A to zásluhou pana Poláčka - farmáře z Hole a pana Seidla - zachránce starého „wechtru“ pod noutonickou tratí. Pan Poláček dodal materiál na cestu, půjčil techniku a cesta byla hotová. Ale každá pořádná cesta má být lemovaná stromy. A zde zapracoval pan Seidl. Vysázal celou alej převážně javory. Loni bylo hodně velké sucho, tak pan Seidl vozil neúnavně nádoby s vodou, stromečky zaléval a zaléval, ale udržel je. A teď už chyběla „jen“ kaplička. Ale i o tu se postaral pan Seidl se svým bratrem.

Naproti jeho úhlednému domečku vyrostla boží muka jejímiž patrony jsou sv. Václav, sv. Vojtěch, sv. Anežka Česká a sv. Ludmila. Nápis na Božích mukách zní:

TUTO ALEJ VYSÁZEL V L.P. 2002 – 2014 D.S. NA PAMÁTKU 2996 OBĚTÍ 11. 9. 2001 V AMERICĚ. Vysvětil je libčický farář Petr Bubeníček 28. 9. 2015.

Cesta začíná u bývalé staré cihelny ve Svrkyni směrem k noutonickým viaduktům, přes Hol, neznačenou cestou na Trněný Újezd s výhledem do kovářského údolí, okolo kamenného lóže sv. Václava dolu ke kapličce, k bývalé továrně na piana a pianina DALIBOR. Ta byla založena v roce 1905 a v roce 1985 definitivně skončila svou výrobu. S možnou zastávkou v restauraci „U Libuše“ v Zákolanech projdeme obcí, po pravé ruce nám zůstává monumentální socha Antonína Zápotockého s nově upraveným parkem, kde je možnost odpočinout nejen nohám, ale kde si můžeme svlažit i rty z malých fontánek, které jsou zde umístěny pro znavené turisty. Pokračujeme vlevo po červené turistické značce a vydáváme se k cennému archeologickému hradišti Budeč s kostelem sv. Petra a Pavla z 11. století. Kostel byl založen mnohem dříve. Koncem 9. století založil rotundu Spytihněv I. Legenda se zmiňuje i o tom, že na Budči pobýval a získával své vzdělání sv. Václav. V roce 1962 byl areál budečského hradiště prohlášen za národní kulturní památku. V průběhu 20. století se Budeč stala

oblíbeným poutním místem. Jedna pouť se koná koncem června na svátek patronů sv. Petra a Pavla a druhá koncem září na sv. Václava tzn. Národní svatováclavská pouť. Turista se do rotundy může podívat v létě o víkendech, kdy tu Sládečkovo vlastivědné muzeum v Kladně zajišťuje průvodcovskou službu. Z Budče pokračujeme po červené do Kovářského údolí. Po naší levé ruce v malebném údolí Zákolanského potoka se nachází přírodní památka Kovářské stráně.

Přírodní památkou byla vyhlášena kvůli významnému zastoupení teplomilných společenstev s řadou ohrožených druhů.

Jedním z nich je hlaváček jarní, jehož bohaté žluté trsy rozkvétají přibližně v polovině dubna a později v červnu a červenci modrofialový kozinec rakouský. Zprava je Zákolanský potok. Pohodlnou cestou pokračujeme k bývalému koupališti a k bývalému mlýnu. Koncem 19. století bylo v celé délce Zákolanském potoce, který začíná pod okošským rybníkem a končí svou pouť ve vlnách stříbropěnné Vltavy v Kralupech až 17 mlýnů, jak popisuje kniha „Budeč a okolí“. Procházíme kolem rekreačních chalup, stále podél vodního toku, který právě v těchto místech tvoří nádherně tajemné meandry. Popadané, popraskané a strašidelné stromy, staré vykotlané a ztrouchnivělé vrby, toto vše porostlé, prorostlé a přerostlé vzbuzuje velmi příjemný a pozitivní pocit sounáležitosti s přírodou. Brzy zjara září louka žlutými květy blatouchů a svěží zelení. Potom vše zaplní bujná a neprostupná vegetace. Zkrátka to se musí vidět, poznat, projít a potom zažít. Zvolna jsme se dostali k rozcestí dvou cest. Vpravo krásně opravený noutonický viadukt nás zavede k Novému mlýnu, jehož okolí je rovněž neméně krásné, ale my půjdeme rovně a po pár metrech se dostaneme na cestu, která nás zavede zpět ke staré cihelně, kde jsme nechali auto. Ani jsme se nenadáli a právě jsme ušli 12 km. S nádhernými pocity usedáme do výdotku moderní doby a vracíme se domů.

Nada Pokrupová

SVÁTKY JARA

Rok se opět sešel s rokem a již se přiblížily Velikonoce. Jsou vlastně nejvýznamnějšími křesťanskými svátky, spojené s památkou umučení a vzkříšení Krista. Slaví se vždy po jarní rovnodennosti, a to první neděli po jarním úplňku. Tento tzv. alexandrijský způsob vlastně určuje pohyblivost svátků mezi 22. březnem a 25. dubnem. Přesto však jsou prolunty pradávými pohanskými zvyky a magickými kouzly, které nikterak nekolidují s pozdějšími křesťanskými, neboť jejich smyslem je vzkříšení Krista a zároveň zimní přírody. Začínají po období 40 denního půstu – od Popeleční středy a trvají do Božího hodů velikonočního neboli Velikonočního neděle.

Každá ze šesti neděl má své jméno a je spjata s dodržováním neměnných obyčejů, které si můžeme v krátkosti připomenout. Tedy, Černá, Pražná, Kýchavá, Družebná, Smrtná, Květná. Po nich následuje Pašijový týden – Modré pondělí, Žluté úterý, Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Velikonoční neděle a Velikonoční pondělí. A zde pár dalších informací.

Černá neděle – oblékání do tmavých šatů a černých šátků. Má též krajové názvy Pytlová nebo Liščí – liška symbol prosperity. Pražná je odvozena z pradávného staroslovanského pokrmu – pražené nedozrálé obilí. Kýchavá pochází z období morové epidemie, tudíž nezapomeňme popřát „Pozdrav Pán Bůh“, abychom

zažehnali nebezpečí. O Družebné neděli je možné trochu porušit půst a povesejit se na návis. Smrtná neděle symbolizuje již od 3. stol. n.l. vyhánění zimy – Moreny (krajově Morany). V této době jsou zahalovány kříže a zapálené slámové figury „Zimy“ házeny do vody. O Květné neděli si připomínáme památku příchodu Krista do Jeruzaléma, kdy byl vítán obrovským množstvím květů. Světíme kočičky a pozor, ne abyste pekli. Pečení v tento den je přísně zapovězeno.

A již přichází pašijový týden. Modré pondělí – oblékáme se do modré a velebíme tak symbol nebes. Žluté úterý – velký úklid. Poklízíme, i kdybychom měli bůhvíjak naklizeno. Škaredá středa – takže pěkně již od ranního kuropení se usmíváme a se všemi se zdravíme. Tento den si přece nelze přivolat špatnou náladu na celý rok. Zelenému čtvrtku vévodí samozřejmě zelenina a především zelené bylinky, a to nejen na jídelníčku, ale především v koupeli. Připomínáme si tak utrpení Kristovo, které započlo na hoře Olivetské. Velký pátek je dnem hlubokého smutku, dnem ukřížování Krista, dnem kdy se kříže odhalují a uctívají. Jistě je Vám všem známo, že o Velký pátek matka země vydává své poklady. Ta místa prý poznáme podle modrých světýlek či kvetoucího kapradí. Původ tohoto sdělení pochází z bible, která praví, že když Kristus umíral, bolesti pukaly skály. Bílá sobota je spojena s vyzvednutím monstrance a průvodem po vesnici. A nám již nadchází Velikonoční neděle, nejdůležitější den roku, den „Zmrtvýchvstání“. V Tento den dělíme vajíčka podle počtu členů rodiny, aby rodina vždy byla pospolu, a ti, kdo v ní chybí, vždy našli cestu domů.

A již máme Velikonoční pondělí a s ním nejstarší symbol – vejce. Symbol nového a stále se opakujícího života, plného plodnosti. Bylo prý nalezeno v hrobech doby kamenné a zmínky o něm najdeme v hieroglyfech egyptských pyramid.

Vážení pánové, ať velcí či malí, pomlázkové právo začíná přesně o půlnoci z neděle na pondělí. A pokud jste při něm obdarování kraslicí, pak vězte, že jste obdrželi posílčka lásky.

Veselé Velikonoce a bohatou pomlázku Vám všem přeje

Jana Martínková.

VELIKONOČNÍ MAZANEC

Suroviny: Použijeme těsto jako na vánočku: 50 dkg polohrubé mouky, 10 dkg moučkového cukru, 3 dkg kvasnic, 10 dkg rozpuštěného vlašného másla, 2 žloutky, 1/2 dkg soli, 1 vanilkový cukr, 1 lžička prášku do pečiva, citrónová kůra, necelou 1/4 litru vlašného mléka, rozinky, vajíčko na potření, spařené, oloupané a nasekané mandle na posypání.

Postup přípravy receptu: Z trochu mléka, kvasnic a trochu cukru uděláme kvásek. Všechny suroviny smícháme, přidáme kvásek s trochou mléka a dobře prohněteme. Necháme alespoň hodinu kynout, vytvoříme bochánky. Necháme ještě vykynout a pak potřeme vajíčkem a posypeme nasekanými mandlemi. Dáme do předem vyhřáté trouby a pečeme asi 45 minut. Zpočátku při teplotě 200°C, ke konci pečení můžeme teplotu snížit (Záleží na vaší troubě).

VELIKONOČNÍ NÁDIVKA S KOPŘIVAMI

Suroviny: 200 g libového vepřového masa, 200 g uzeného masa, 8 rohlíků nebo žemlí, 300 ml vývaru, 5-6 vajec, lžice sádla, pažitka, hrstka kopřiv, koření podle chuti, česnek, pepř nebo květ.

Postup přípravy receptu: Vařené maso nakrájíme na kostičky. Do části vývaru rozkvedláme celá vejce, sůl, pažitku, mladé rozsekané kopřivy a okořeníme. Rohlíky nakrájíme na kostičky, přelijeme je rozkvedlanou směsí a promícháme s masem. Konzistence má být asi jako na sekanou pečení. Pečeme v dobře vymaštěném pekáčku a podáváme s hlávkovým salátem.

Kosmetické služby

*Daniela Šindelová
Pražská 95, Tursko*

Nově pro vás tyto služby
s profesionální kosmetikou

FOR LIFE MADAGA

Máte-li chuť zrelaxovat
v příjemném domácím prostředí
volejte na tel.: 725 189 595

*Těším se na vás
Daniela*

powerprint

tiskárna powerprint

hledáme nové kolegy do knihárny

- praxe v oboru výhodou (není podmínkou)
- vhodné i pro aktivní seniory
- práce na HPP v Horoměřicích

Kontakt: janovec@powerprint.cz | 602 411 998